

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Ioan. Damascenus Persis, De Se B. M. S. D. P.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

nunquam illum animo elatum quisquam uiderit. Neq. uerò ullam iacturam iccirco faciebat, in ardenti illo studio, quo propria quadam mentis inductione, Christum, Virginemq. semper complexus fuerat. Sed quotidie magis, magisq. eorum desiderio, & amore flagrabat. Dum interea quiete ille Deo inseruiret, felicè ac beatam uitam degens; adolescens ille quem in captiuitate sua tam amanter omni disciplinarum genere instituerat, aegre ferens quòd ad Christianos rediisset; sancti uiri honestum otium perturbare constituit. Quia ergo eius in scribendo manum imitari sciebat, litteras conscripsit, quae uerè a Damasceno scriptae uidebantur. Eas autem clam Bizantium misit in ipsam regiã ut ab aliquo repertae ad Imperatorem perferrentur. litterarum exemplum huiusmodi est.

IOAN. DAMASCENVS PERSIS,
DE SE B. M. S. D. P.

Quòd me captiuum tam liberaliter, & honorificè tractaueritis, perpetuã habebò gratiã. Ut autem pro immortalib. à uobis beneficijs in me collatis aliquid rependam, in eam curam incumbo, ut ea praestare possim, quae uobis, ac dignitati uestrae fausta, & fortunata eueniãt. Cùm igitur Imperatoris copiae ad bellum terra, mariq. contra finitimos sustinendũ diuisae sint, & dissipatae; ciuitas militib., & fortib. ciuib. exinanita est. commodissima nunc uobis oportunitas offertur pulcherrimi, & praeclarissimi incipiendi facinoris. caute, ne nunc occasio praeter-
uolet

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

frustra .n. postea illam quaeritis. parua militum manu, Byzantio, eiusq. Imperio potiri, facillimum erit; maturate, nec expergiscamini, aut cunctemini. si uiri estis, uobis in manu est uictoria. Valete.

Repertae literae delatae sunt ad Imperatorem, qui intimo dolore coepit diuelli, illas a Damasceno scriptas existimans, quem tantopere diligebat. Accersito illo, etsi se maximis fletib. & lacrymis purgabat; negabatq. se unquam machinari potuisse Christianae reip. perniciem; id tamen minime poterat iudicib. persuaderi, quorum in animis iam illa opinio impressa erat. litteras ideo exhibuere, quas profectas fuisse ab ipso, uere opinabantur. At illis ipse respondit, simillimas quidem suas esse illas notas; sed suas uere non esse, at ab aliquo effictas; neq. uero se excogitare tam scelus atrox ausum fuisse, nedum patrare. Cur. n. ego illis perniciem quaeram, inquit, pro quorum salute, imperijq. propagatione quotidie in sacrificijs ex animo uota suscipio. Verum cum opinio illa minime euelli posset, damnatum Damascenum poenam sequi oportebat, ut ei securi caput percuteretur. Sed asperam illam sententiam Imperator pro ea beneuolentia, qua damnatum prosequabatur, leniri iussit. Capit. n. supplicium in dexteræ poenam mutatum est. Decretum igitur fuit, ut ei truncaretur dextera, quam scribendo deliquisse dicebant; eaq. pro illius templi, cui ipse praecerat, forib. defigeretur, uulgo horribile spectaculum. Ea re absq. ulla mora facta, aequo animo ipse omnia perpeffus est; maximas etiã ob infortunium gratias Deo agens. Illud tamen unum ualde eius animum opprimebat; quod ob dissectam

in oculum

L manum,

manum, sacrificia Deo, praesertim ad Virginis memoriam, quod saepè consueuerat, minimè facere posset. Quamobrem templum adiens, coram Virginis simulacro, cruentum adhuc sanguine brachium nudauit, & ita flens loqui coepit. Non ne, clementissima Dei parens, si ob scelera mea malè multandus eram, alia de me supplicij sumendi uia patebat, quam perpeti, ut ea mihi manus auferretur, qua tibi quotidie hymni, laudesq. scribi consueuerant? Eheu, pia regina, cur manum illà dissecati passa es, qua filij tui sanctissimum corpus quotidie in sacrificiis efferebatur? His dictis, uelans brachium, abiit. Fortè autem noctu, cum in lecto iaceret, nec posset somnum capere, ob anxias sollicitudines, quib. afficiebatur; aduenit Virgo, quae ex illo quaesuit, quidnam ageret, & quo in statu esset. Ipse uerò respondit, En, o Virgo, quam malè mecum actum est? cur tu à me tam sanctè, & piè culta, & obseruata, mihi opem non tulisti tunc, cum manus fuit abscisa? Ego tuo numini sum deditissimus, tuorum aduersariorum semper fui hostis acerrimus: pro te uel emori, uel sanguinem possum profunderè. Quanto ergo gaudio hostes tui perfunderentur, cum tam malè clientem tuum tractatum uideant; neque tu eius causam complexa fueris, quem facillimè tueri poteras? Coeli regina illum sereno uultu intuens, appositè consolata est, futurum dicens, ut ab eo rege manus restitueretur, apud què nihil est *ἀδύνατον*, qui solo nutu, ac supercilio terras, maria, coelumq. efficit, ac creauit. Vix ea dixerat, cum duo Angeli, ipsius Virginis iussu, manum templi forib. appensam, ad ipsam adtulerunt; quam postea eandè ità praeclarè Damasceni

maſceni brachio adiunxit, ut nemo dicere poſſet, illā unquam diſiunctam fuiſſe. Ipſe uerò quot ei gratias egerit, quā eximijs laudib. eius nomen extulerit, uos conijcite. Summo praeterea mane reſtitutam manum monacis oſtendens, incredibili illos laetitia cumulauit; qui admirabilem Virginis unā omnes pietatem praedicabant. Miraculi fama cū per uniuerſam ciuitatem uagaretur, ab Imperatore etiā reſcitum eſt; qui ſtatim ad coenobium properans inuenit Damascenum rem diuinam facientem, cui etiam ipſe piē, ac religioſe interfuit. Sacris ſolemniter peractis eius dexteram Imperator exoſculatus eſt, non ſine lacrymis ſe purgare contendens, quod in fraude inductus tam ſeuero iudicio illum dānari paſſus fuiſſet. Quaēſiuit deinde diligenter, an quiſquam Damasceni ſcribendo notarum imitator inueniretur. Nemo niſi Perſa ille ipſius diſcipulus compertus eſt. Itcirco in Perſiam miſi fuere, qui diligenti indagine illud ueſtigarent. Quare in lucem ſcelus prodiit; idq. liuore, & odio, à Damasceni alumno factum fuiſſe, conſtitit; qua de re Theodoſius certior factus tantum flagitium impunum abire non permifit.

MIRAC. VIRG. XLV.

Iuuenis Satanae aſtu, et dolis, de fide chriſtiana dubitabat, cū à Virgine ita in chriſtiana lege confirmatur, ut poſtea in eo perſpecta, & probata ſanctitas emiſerit.

A Pud Belgas iuuenis acerrimo ingenio praeditus, multisq. ſcientijs eruditus, qui D. Franci-